

Nýggj manning á fólkatilgát

Oddagrein

UM góða viku verður fólkatilgát. Hóast hetta valið ikki hevur havt tann stóra áhugan millum føroyskar veljarar, so plagur uppmættingin kortini at vera rímliga høg, tó langt frá tí vit uppliva til eitt lögtingsval. Óll orsök er til at rokna við, at tað verður óðrvísi hesaferð. Bankamálið, Heimastýrislógin hálvtundrad á og alt tosið um stjórnámalnevnd og sjálvstýrislóg eru alt mál, sum náttúrliga fara at gera, at fleiri føroyingar enn nakrantíð áður fara á fólkatilgát.

TAD er tí kanska ikki út av lagi at siga, at vit í veruleikanum skulu hava tvey sera tyðandi val í næstum, har tað eina ikki er minni áhugavert og tyðningarmikið enn hitt. Við fólkatilgátinum eru vit rætt og slætt við at leggja botnin til lögtingsvalið.

NETTUP av hesi orsök er tað tí kanska meira tyðningarmikið enn nakrantíð, hvørji fólk vit velja á fólkatilgát umboða okkum. Tað er stórt spæl og sera óheppið, at tað í dag eru tvey borgarlig og konservativ fólk, sum umboða alla ta føroysku tjóðina á fólkatilgát. Sum útgangspunkt átti tað at verið so, at annað av hesum fólkunum umboðaði ta stóru fjøld av veljarum, sum ikki velur borgarligt ella konservativt. Ein kann siga, at sakliga sæð vildi tað verið rættast, at annar av fólkatilgátmonnunum umboðaði høggravongin og hin vinstravongin. Veljararnir eiga tí sum minstamat at vraka annað av verandi umboðum. Nakað annað er so, at vit hava brúk fyri tveimum fólkum, sum kunnu umboða Føroyar á ein ikki bert greiðan og markantan hátt men samstíðis á sakligan og siðiligan hátt. Umboð sambandsflokksins hevur eftir okkara tykki ikki megnað at gera nóg nógv vart við føroysk viðurskipti og at bryggja brýr millum ríkispartarnar. Hitt umboðið hevur fullkomiliga misskilt sína uppgávu á fólkatilgát. Óli Breckmann hevur øll hesi árin hann hevur sitið á fólkatilgát havt eittans endamálið, og tað er at reka sín egna egosentreraða og sera høggravenda politikk. Ístaðin fyri at byggja upp og betra samstarvsmøguleikar hevur hann brotið niður og skapt figgingarmyndir. Tey, sum halda, at Óli Breckmann var ein góður talsmaður fyri okkum føroyingar undir bankamálinum, fara fullkomiliga skeiv. Endamálið hansara var eina og aleina at skapa ósig. Hvussu kanst tú rokna við at fáa nakað skilagott burtur úr persóni, sum alla tíðina skapar sær figgingarmyndir og longu frammanundan hevur avskriðað øll menniskju, sum ikki hugsa og tosa sum hann sjálvur! Óli Breckmann er føroyska svarið uppá Kirsten Jacobsen. Tosingarháttur hansara er so nið ursetandi og so mannminkandi, atvanligir danir, sum bara hava hoyrt Óla Breckmann tala sek Føroya, venda føroyingum bakið.

NÚ skal ruddast upp eftir bankamálið og nú skal stingast út í kortið av nýggjum í viðurskiptunum millum Danmark og Føroyar. Men til tess at kunna tað er neyðugt, at Føroya fólk gevur Óla Breckmann dura-fjórðing og tekur fólkatilgátssessin frá honum. Ístaðin eiga føroyingar at velja eitt umboð fyri vinstravongin í føroyskum politikki. Her eru tveir flokkar í at velja, annar er javnaðarflokkurin, hin er tjóðveldisflokkurin. Eftir okkara tykki eru bæði núverandi og fyrrverandi formenn javnaðarflokksins eitt gott boð uppá annan av fólkatilgátssessunum, nú flokkurin greitt hevur latið donsku stjórnina og danska javnaðarflokkin vita, at eitt javnaðarumboð á fólkatilgát fer ikki at binda seg til nakran flokk men at virka fyri føroyskum áhugamálum umframt bótum viðurskiptum millum ríkispartarnar.

TOSA vit um realpolitikk og um at finna loysnir, sum meiriluti fæst fyri, so er eingin ivi um, at bæði til eitt fólkatilgátssess og til eitt lögtingsval er stevnumiðið hjá javnaðarflokkinum tað mest sannførandi. Latið okkum velja eitt umboð fyri vinstravongin á fólkatilgát. Eitt gott val fyri henda vongin eigur eisini at ruddað slóð fyri eini nýggjari samanseting av komandi lögtingi. Eins og málið er at fáa umboð á fólkatilgát eigur málið hjá vinstravonginum í føroyskum politikki at verða at forða fyri, at teir konservativu koma til aftur ræðið í Tinganesi eftir lögtingsvalið.

Sosialurin

Sambandið rotar Ríkisfelagsskapin

Nú koma teir kropp á kroppi og rópa seg uppá leiklutin sum seinasta verja av ríkisfelagsskapinum, tí teir skulu forða fyri broytingum í Heimastýrislógini – hesi lóg, sum teir als ikki vildu vita av í fyratiárunum

Sannleikin er, at sambandsflokkurin ongantíð tók hesa skipan til sín sum sítt egna barn, men gjørdist ein vánalig stjúkamma, sum gav hesi stjúkdóttir eina stjúkmóðurliga viðferð í orðsins ringu merking.

Tí er tað nokk so argandi, tá sambandsflokkurin í stevnuskrá síni reypar av rithøvundaleikluti sínum í heimastýrisverkinum.

Sannleikin er ein annar. Sambandið helt, at slátrið var vunnið við stjórnmálaborðum – sum var úrslit av skammiligi føroyskari ósemju, tørvandi mótspæli og sambandskari noktan fyri at flyta seg longur fram.

Føroyingar skuldu ræðast til at góðtaka stjórnaruppskotid. Men vaknaðu við kaldan dreym. Í 1946 lótu sambandsmenn seg draga eftir hárinum til at ætteleiða

eina dóttir, teir aldri gjørdu til sína.

Góða mamman gevur barni sínum gott í beinini, letur tað mennast, trívast og vaksa, so tað tilkomið kann taka nýggj tøk, tað ikki megnaði áður, meðan vánaliga stjúkamma misrøkir skyldur sínar og forðar fyri, at tær broytingar henda, sum náttúrliga eru á eini lívsleið.

Forstokkaða og stupida stóða sambandsflokksins í 1962 sleit sokallaðu heimastýrissamgonguna og slóðaði fyri tí, rópt bleiv sjálvstýrislandsstýrið – hóast tað ikki royndist so í verki. Men í tali var hesin meiriluti veruleiki, og hevði hann parlamentariskan rætt at skipa seg í samgongu.

Sambandsmenn høvdu einki lært, tá sama stóða kom í aftur í 1974.

Men tá var eisini ein politiskur gorlakkur komin á pallin, og hann kravdi at javnaðarflokkurin skuldi lata samráðingarløislsuna til sjálvstýrisflokksins so teir kundu sleppa at gera sær fyri skommum við at sýna, at teir ikki megnaðu at skapa eitt »alternativ« til samgonguna sum hevði sitið 1970–74, so harra Edmund Joensen, sambandsflokkurin setti seg við vilja uttanfyri.

Sama gjørdi hann í 1984 og 1990 hóast eg í langa tíð eftir hvørt av teimum valunum hevði samband við nógvar dugandi sambandsmenn, sum væl dugdu at skilja, at tað var neyðugt at teir sokallaðu »heimastýrisflokksmenn« framdu nakrar broytingar á sjálvstýrisleið, so sum veljaraviljin hevði kravt at slíkt skuldi henda var jú fortreytin í 1948.

Ístaðin eydnaðist gorlakinum – sum dugdi líka illa at telja sum grannskoðararnir í Føroya Banka – at billa fólk inn, at vit allar dagar kundu sita upp afturá og taka ímóti »refusión« frá danska statinum, hóast øll restin av ríkinum var farin yvir til blokktilskotsskipan. Men sum grannskoðarar-

nir í Føroya Banka bert kundu fjala stóðuna í stutta tíð, men leingi nokk til at bankin kundi ræna 1,5 milliard – varnast fleiri og fleiri sambandsfólk at skammiliga stóðan, sum tvihildið verður um, har eingin føroysk semja fæst um broytingar, sum vit kunnu spæla út móttvegis dønnum, ger at ríkisfelagsskapurin fer í rot.

Tá hjálpir lítið, at Edmund J., Jóhannes M., Jákup Joensen, Bjørn á Heygum og fleiri sita og gorra tað, sum fremsti búktalarin, føroyingar hava átt leggur teim í munn.

So talaði sambandsmaðurin Finnbugi Arge og ikki Zarastru.

Atli P. Dam

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, ið sýndu samkenslu, umsorgan og hjálpsmi, tá elskandi maður, pápi, sonur og bróður okkara

KRISJAN DAHL

Tórshavn

andaðist og varð jarðaður.

Tøkk øll tit á B8, sum vóru um hann, tá hann lá sjúkur.

Tøkk til Tórshavnar Manskór og prestarnar báðar fyri góð og troystarrík orð.

Eisini eina stóra tøkk, tit sum vitjaðu, ringdu, sendu blómur og kransar, brøv og peningagávur, og til tann stóra skara, sum fylgdi honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna

Karla, Paula, Fróði og Sveinur

Takk fyrri!

25. ársdagur í Føroyum

Mangar tøkki til okkara góðu vinir og grannar, og til øll tykkum, ið hava gjørt, at tað hevur verið so gott at búð her – bæði í Havn, har vit búðu í 10 ár, og á Toftum, her vit nú hava búð í 15 ár. Vit gleða okkum til at vera saman við tykkum tey komandi árin við.

Leygarkvöldið 28. februar hátíðarhalda vit, at tað eru 25 ár síðani vit komu higar, og tá ert hjartaliga vælkomn at stökka inn á gólvið, at halda hetta saman við okkum.

Sue og Roy Philbrow

Toftir

Takk

Eg takki tykkum øllum, sum mintust meg á føðingardegnum 10. februar.

Heilsan Rigmor

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, sum sýndu samkenslu, tá kæra mamma, veramma, omma og langomma okkara

OLUFFA PAULA THORSVIG

Tórshavn

doyði og varð jarðað.

Tøkk til starvsfólk á Ellisheiminum og Landsjúkrahúsinum, tøkk til Bjarna Bæk, prest, sangarar og annars øll, ið hjálpu til. Tøkk fyri blómur og kransar.

Tøkk til tykkum, sum fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Fyri tey avvarðandi

Poul-Erik, Solveig og Knud